

Nagy pacsi az osztrák demokratáknak!

2016 július 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ahogy a 20. században a tudomány nyelve volt a német, úgy századunkban a nagybet?s demokráciát kezdik der-el vagy das-al. Bázisdemokraták! Szemeteket Bécsre vessétek!

Történt nemrégiben, hogy az osztrák haladó értelmiség úgy megijedt annak a lehet?ségét?l, hogy **a felügyelet nélküli hülye nép esetleg nácigyanúba keveri magát végtelen oktalanságában, hogy inkább elcsalták az elnökválasztást.** Utóbbi már tény a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, és nem valami kósza hídlezárós érzület, hanem megismételt elnökválasztás a következménye. A haladó osztrák demokraták tehát nem bízták magukat és hazájukat a véletlenre, mint a felületes, hányaveti britek.

Mondhatni, a szabadság híveit szólította a kötelesség, mivel olyan sötét fellegek gyülekeztek a minden ENSZ-mérés szerint tökéletes demokráciában él? osztrákok felett, **minthogy mer? véletlenségb?l megválasztanak egy olyan politikust, amelyik nem hazudik állandóan.** Mert noha Norbert Hofer nem éppen egy klasszikus véresfogú széls?jobboldali, de mégis olyan rettenetes dolgokra képes vetemedni, mint például hogy kerítésnek nevezi az oldalsó kaput kis szárnyakkal. Vagy nem a betelt kvóta felett ereget könnyeket a kamerák el?tt, hanem eleve nem akar Bécs utcáin turbános-jatagános agykutatókat látni.

Közbe kellett tehát lépni.

Így történt, hogy **a simának látszó gy?zelméb?l a pincékb?l feladott levélszavazatok megszámlálása után vereség lett** és a zöldpárti jelölt, bizonyos Van der Bellen ünnepelhette a demokráciát.

***

De vezessük messzebbre a történetet!

Úgy önmagától nem szokott valamerre elbillenni a mérleg nyelve levélszavazatilag, különösen igaznak kell lennie ennek az állításnak Ausztria esetében, **mivel sem Tirolt nem csatolták korábban Svájchoz, sem Van de Bellen pártja nem svejcizte le ?ket, mint akiknek semmi köze a kisnémet belügyekhez.** Ugyan vannak dolgok, amik csak úgy billegnek (l. libikóka, bár ott is kell egy billegtet?), de a szavazás az nem ez a m?faj.

Ott ugyanis rendszerint valamilyen eredmény valakinek érdekében szokott állni, és nem gyakori az az eset, hogy ketten gy?zzenek egyszerre két ember közül. Két ember (legalábbis eddigi elképzeléseink, tapasztalataink erre utalnak) rendszerint egy pozíciót nem tud betölteni. Kivéve tán az LMP társelnöki rendszerét, amivel pont annyival járnak el?rébb, mintha egy elnökük lenne.

A helyzet úgy áll, hogy a vesztes jelölt, Norbert Hofer jobboldali, FPÖ-s volt (tudják, ez az a párt, amelynek a szintén gyanús körülmények között meghalt Jörg Haider volt a kitalálója), s egészen sokáig úgy t?nt mindenki számára, hogy az ember nyerni fog, vezetett is. Aztán jött a meglepetés, ezt a jelenséget a magyar a „varázsütésre” szóval szokta jellemezni, nos, **ez a varázsütés abban testesült meg, hogy a szavazás második fordulójában a levélben leadott szavazatok megfordították az állást és az Európa-párti Alexander Van der Bellen nyert.** (Még magyarabbra lefordítva: nyert a Sanyi a Norbi fölött.) Nem nagy különbséggel, 0,6 pontos vezetést szedett össze, de gy?zött.

A szavazatok azonban nem szoktak csak úgy „elszámolódni”, f?leg maguktól nem.

Bár erre is volt példa, így kicsiny hazánkban 1947-ben, amikor kék szín? cédulák számolták magukat el, amelynek következtében a függetlenségünk a Népi Demokratikus államberendezkedésben mutatkozott meg, s egy bizonyos Rákosielvtárs ennek következtében kezdett el a haza és a magyar nép édesatyjaként bemutatkozni. Habár Sigmar Gabriel német államelnök ezt biztos úgy értelmezné, hogy függetlenségünket, szuverenitásunkat a Szovjetunió baráti ölelésében terjesztettük ki, mert egyedül nem tudtunk volna érvényesülni a világban, de ez csak egy apró kitér? korunk tömeges elmebajára.

Hát bezony, a nyertes szavazatokból és a nyertes személyéb?l adódóan **a „szocialista-zöld” európai mozgalom volt az érdekelt a 21. század els? (fejlettnyugati) választási csalásában.** Occam borotvájának filozófiai segítségét is igénybe véve a szavazatszámlálók között lehettek olyanok, akik csaltak. S úgy esik, hogy mivel az osztrák államigazgatás eddig a rendszerpártok kezében volt, az államigazgatásban valaki úgy akarta, hogy ne Norbi ápdétoljon, hanem Sanyi mondja meg a tutit.

Bátran ki lehet jelenteni, az állampártok úgy bonyolították le az elnökválasztást, ahogy Szudánban az X-faktort szokták.

Nemrégiben a luxemburgi külügyminiszter azzal rukkolt el?, hogy **ezek a gonosz (kelet)európaimucsai ürgék ne döntögessenek már bizonyos kérdésekben népszavazással, merthogy a nemes uniós eszmék akkor majd csorbát szenvednek,** s?t, „*az unió végét jelenthetik az olyan tünetek, mint a választói akarat*.” Arra persze mi sem gondolhattunk, hogy a kisnémetek komolyan veszik és neki is állnak azzal kísérletezni, hogy azt a bizonyos „választói akaratot” egy kicsit átbillentsék, felülírják. De úgy t?nik, mégiscsak kísérleteztek, mint azt a saját Alkotmánybíróságuk kijelentette.

Ebben a remek kontextusban: **nemcsak a választói akarat komoly intés az uniós elit számára, hanem az uniós elit is szeret integetni,** s?t, nem kifejezetten fair eszközöket is szeret bevetni az ügyek megfelel? kezelése érdekében.

Sose gondoltuk volna, hogy egy platformra kerülünk Sorosgyuribával, de mégis. Pártunk és kormányunk nagy ellenfelének igaza van: **az Unió felbomlása megkezd?dött.** Csak már korábban, mint jelezte ? ezt a Brexit kapcsán. Akkor, mikor a fest?i Ausztriában nem haboztak csalni se az ún. európai értékekért.

Ja, hogy a tisztességes és szabad választás is egy európai érték? Semmi nem lehet tökéletes, amit ember alkotott.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló